

VI JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT CZESTOCHOWA, 14-15 D'AGOST DE 1991

"Heu rebut un esperit de fills" (cf. Rm 8,15)

Benvolguts joves,

1. Les Jornades Mundials de la Joventut marquen etapes molt importants en la vida de l'Església que, en la perspectiva de l'any 2000, busca intensificar el seu compromís evangelitzador al món contemporani. Proposant cada any per a la vostra meditació algunes veritats essencials de l'ensenyament evangèlic, les Jornades volen alimentar la vostra fe i imprimir nous impulsos al vostre apostolat.

Com a tema de la VI Jornada Mundial de la Joventut, he elegit les paraules de sant Pau: "Heu rebut un esperit de fills" (cf. Rm 8,15). Són paraules que ens introdueixen en el misteri més profund de la vocació cristiana: en efecte, segons el disseny diví hem estat cridats a ser fills de Déu en Crist, per mitjà de l'Esperit Sant.

Com no ens hem d'esglaiar davant d'aquesta perspectiva vertiginosa? L'home –un ésser creat i limitat, més encara, pecador– és destinat a ser fill de Déu! Com no hem d'exclamar amb sant Joan: "Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens anomena fills seus, i ho som!" (1Jn 3, 1). Com podem restar indiferents davant d'aquest repte de l'amor paternal de Déu que ens invita a una comunió de vida tan profunda i íntima?

En celebrar la pròxima Jornada Mundial, deixeu que aquest sant esglai ens envaeixi i inspire, en cadascú de vosaltres, una adhesió cada vegada més filial a Déu, el nostre Pare.

2. "Heu rebut un esperit de fills..."

L'Esperit Sant, veritable protagonista de la nostra filiació divina, ens ha regenerat a una vida nova en les aigües del baptisme. Des d'aquell moment ell "s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu" (Rm 8,16).

Què implica, en la vida del cristià, ser fill de Déu? Sant Pau escriu: "Tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu són fills de Déu" (Rm 8,14). Ser fills de Déu significa, doncs, acollir l'Esperit Sant, deixar-se guiar per ell, estar oberts a la seva acció en la nostra història personal i en la història del món.

A tots vosaltres, joves, en ocasió d'aquesta Jornada Mundial de la Joventut, us dic: Rebeu l'Esperit Sant i sigueu forts en la fe! "Déu no ens ha donat un esperit de covardia, sinó un esperit de fortalesa, d'amor i de seny" (2Tm 1,7).

"Heu rebut un esperit de fills...". Els fills de Déu, és a dir, els homes nascuts en el baptisme i enfortits en la confirmació, són els primers constructors d'una nova civilització, la civilització de la veritat i de l'amor: són la llum del món i la sal de la terra (cf. Mt 5, 13-16).

Penso en els profunds canvis que s'estan verificant al món. Davant de nombrosos pobles s'obren les portes de l'esperança d'una vida més digna i més humana. Amb aquest propòsit, torno a pensar en les paraules, veritablement profètiques, del Concili Vaticà II: "L'Esperit de Déu, que amb admirable providència guia el curs dels temps i renova la faç de la terra, no és aliè a aquesta evolució" (*Gaudium et Spes*, 26).

Sí, l'Esperit dels fills de Déu és força propulsora de la història dels pobles. Ell suscita en tots els temps homes nous que viuen en la santedat, en la veritat i en la justícia. El món que, al llindar de l'any 2000, està buscant ansiosament els camins per a una convivència més solidària, té la necessitat urgent de poder comptar amb persones que, gràcies a l'Esperit Sant, visquin com a veritables fills de Déu.

3. I "la prova que sou fills és que Déu ha enviat als vostres cors l'Esperit del seu Fill que clama *Abba*, Pare! De manera que ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu per voluntat de Déu" (Ga 4, 6-7). Sant Pau ens parla de l'herència dels fills de Déu. Es tracta d'un do de vida eterna i alhora d'un deure que hem de realitzar ja avui, d'un projecte de vida fascinant, sobretot per a vosaltres, joves, que en el més profund dels vostres cors porteu la nostàlgia d'alts ideals.

La santedat és l'herència essencial dels fills de Déu. Crist diu: "Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial" (Mt 5,48). La santedat consisteix a complir la voluntat del Pare en cada circumstància de la vida. És el camí mestre que Jesús mateix ens ha indicat: "No tothom qui em diu: 'Senyor, Senyor', entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel" (Mt 7, 21).

El que us vaig dir a Santiago de Compostel·la, us ho repeteixo també avui: "Joves, no tingueu por de ser sants!". Voleu a gran altura, considereu-vos entre els qui adrecen la mirada cap a fites dignes dels fills de Déu! Glorifiqueu Déu amb la vostra vida!

4. L'herència dels fills de Déu exigeix també l'amor fratern a imatge de Jesús, primogènit entre molts germans (cf. Rm 8,29): "Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat" (cf. Jn 15,12). Invocant Déu com a "Pare" és impossible no reconèixer en el proïsme –sigui qui sigui– un germà que té dret al nostre amor. Aquest és el gran compromís dels fills de Déu: treballar en l'edificació d'una convivència fraterna entre tots els pobles.

No és això el que el món d'avui necessita? S'adverteix amb força, a l'interior de les nacions, un gran desig d'unitat que trenqui tota barrera d'indiferència i d'odi. Us correspon en particular a vosaltres, joves, la gran tasca de construir una societat més justa i solidària.

5. Una prerrogativa dels fills de Déu és, doncs, la llibertat: també aquesta és part de la seva herència. Aquí es toca un tema al qual vosaltres, joves, sou particularment sensibles, ja que es tracta d'un do immens que el Creador ha posat en les nostres mans. Però és un do que s'ha d'utilitzar bé. Quantes formes falses de llibertat condueixen a l'esclavatge!

A l'encíclica *Redemptor Hominis* he escrit amb aquest propòsit: "Jesucrist surt a l'encontre de l'home de tota època, també de la nostra època, amb les mateixes paraules: "Coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures" (Jn 8,32). Aquestes paraules contenen una exigència fonamental i alhora un advertiment: l'exigència d'una relació honesta respecte a la veritat, com a condició d'una autèntica llibertat i, a més, l'advertiment que s'eviti qualsevol llibertat aparent, qualsevol llibertat superficial i unilateral, qualsevol llibertat que no aprofundeixi en tota la veritat sobre l'home i sobre el món. També avui, després de dos mil anys, Crist s'apareix a nosaltres com Aquell que porta a l'home la llibertat basada sobre la veritat..." (n. 12).

"Crist ens ha alliberat perquè siguem lliures" (Ga 5,1). L'alliberament que Crist ens ha portat és un alliberament del pecat, arrel de tots els esclavatges humans. Diu sant Pau: "Vosaltres éreu esclaus del pecat, però us heu sotmès de cor a la doctrina que us ha estat ensenyada. Així, lliures de l'esclavatge del pecat, heu esdevingut esclaus al servei de la justícia de Déu" (Rm 6,17). La llibertat és, doncs, un do i alhora un deure fonamental de tot cristià: "Perquè vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus..." (Rm 8,15), exhorta l'apòstol.

És important i necessària la llibertat exterior, garantida per lleis civils justes, i per això amb raó ens alegrem que avui augmenti el nombre dels països on es respecten els drets fonamentals de la persona humana, encara que a vegades el preu d'aquesta llibertat hagi estat molt alt, a costa de grans sacrificis i àdhuc de sang. Però la llibertat exterior –tot i ser tan preciosa– per si sola no basta. Al seu origen hi ha d'haver sempre la llibertat interior, pròpia dels fills de Déu que viuen segons l'Esperit (cf. Ga 5,16), guiats per una consciència moral recta, capaços d'escollir el bé veritable. "On hi ha l'Esperit del Senyor, hi ha la llibertat" (2Co 3,17). És aquest, benvolguts joves, l'únic camí per construir una humanitat madura i digna d'aquest nom.

Vegeu, doncs, si n'és de gran i comprometedora l'herència dels fills de Déu, a la qual sou cridats. Acolliu-la amb gratitud i responsabilitat. No la malbarateu! Tingueu el coratge de viure-la cada dia de manera coherent i anuncieu-la als altres. Així el món arribarà a ser, cada vegada més, la gran família dels fills de Déu.

6. Al centre de la Jornada Mundial de la Joventut de 1991 hi haurà una nova trobada mundial de joves.

Aquesta vegada, com a conclusió de les trobades i de les celebracions usals en les diòcesis, ens tornarem a trobar per resar junts al santuari de la Verge Negra de Czestochowa, a Polònia, el

meu país. Recordant l'experiència del pelegrinatge a Santiago de Compostel·la (1989), molts de vosaltres acudireu amb alegria a aquest encontre en la solemnitat de l'Assumpció de la Benaventurada Verge Maria, el 14 i 15 d'agost de 1991. Portarem amb nosaltres, als nostres cors i en les nostres pregàries, els joves d'arreu del món.

Encamineu-vos, doncs, ja des d'ara, cap a la casa de la Mare de Crist i Mare nostra, per tal de meditar, sota la seva mirada amorosa, sobre el tema de la VI Jornada: "Heu rebut un esperit de fills..."

On es pot aprendre millor el que significa ser fills de Déu sinó als peus de la Mare de Déu? Maria és la millor Mestra. A ella li ha estat confiat un paper fonamental en la història de la salvació: "Quan va arribar la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, perquè rescatés els qui vivíem sota la Llei i rebéssim la condició de fills" (Ga 4,4).

On, si no al cor maternal, es pot guardar millor l'herència dels fills de Déu promesa pel Pare? Portem aquest do en gerres de fang. La nostra peregrinació serà, doncs, per a cadascú de nosaltres, un gran acte de lliurament confiat a Maria. Anirem a un santuari que, per al poble polonès, té un significat molt particular, com a lloc d'evangelització i de conversió, cap al qual conflueixen milers de pelegrins provinents d'arreu del país i del món. Des de fa més de 600 anys, al monestir de Jasna Góra, a Czestochowa, Maria és venerada a la seva icona miraculosa de la Verge Negra. En els moments més difícils de la seva història, el poble polonès ha trobat allí, a la casa de la Mare, la força de la fe i de l'esperança, la pròpia dignitat i l'herència dels fills de Déu.

Per a tots, joves de l'est i de l'oest, del nord i del sud, el pelegrinatge a Czestochowa serà un testimoni de fe davant del món sencer. Serà un pelegrinatge de llibertat a través de les fronteres de les nacions que s'obren cada vegada més a Crist, Redemptor de l'home.

7. Amb aquest missatge vull iniciar el camí de preparació espiritual ja sigui a la VI Jornada Mundial de la Joventut o al pelegrinatge a Czestochowa. Aquestes reflexions volen servir per iniciar aquest camí que és, sobretot, de fe, de conversió i de retorn a l'essencial a la nostra vida.

A vosaltres, joves dels països de l'Est europeu, us adreço una paraula d'encoratjament especial. No falteu a aquesta cita que es preveu, ja des d'ara, com una trobada memorable entre les joves esglésies de l'est i de l'oest. La vostra presència a Czestochowa constituirà un testimoni de fe d'enorme significat.

I vosaltres, benvolguts joves de la meua estimada Polònia, esteu cridats aquest cop a donar hospitalitat als vostres amics que arribaran d'arreu del món. Per a vosaltres i per a l'església de Polònia, aquest encontre, al qual jo també acudiré, constituirà un do espiritual extraordinari en aquest moment històric que esteu vivint, tan ple d'esperances per al futur.

Espiritualment agenollat davant la imatge de la Verge Negra de Czestochowa, confio a la seva amorosa protecció tot el desenvolupament de la VI Jornada Mundial de la Joventut.

A vosaltres, estimats joves, us envio la meua cordial i paternal benedicció.

El Vaticà, 15 d'agost de 1990, solemnitat de l'Assumpció de Maria Santíssima

PUNTS DE REFLEXIÓ

- Reflexiona sobre aquesta frase de sant Mateu: "No tothom qui em diu: 'Senyor, Senyor', entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel."
- Tens por de ser sant?
- El Papa parla d'una "relació honesta" amb la veritat com a requisit per a l'autèntica llibertat. Com vius aquesta relació amb la veritat en la teua vida?